

ضمیمه رایگان

فیفا لیست شرق کدام یک از ۹ تیم خواهد بود؟
نیسان بهترین گزینه برای انتقام پرسپولیس

مقایسه‌ای بین لیست‌های اسکوچیچ و آخرین لیست کی‌روش

تغییرات تیم ملی به روش دراگان

نگاه جلال چرامپور

وقتی آینده تیم ملی فدای کارنامه سرمربیان قبلی می‌شود

کارهای نیمه تمام کی‌روش و ویلموتس بر دوش اسکوچیچ

پانزدهت حقیقت مهاجرانی

حاصل ضعف برنامه‌ریزی در فوتبال ایران

تیم ملی فوتبال باز هم تغییر می‌کند

هواداران استقلال به دنبال سرمربی جدید!

فشار مجازی علیه فکری

فلاح‌زاده: هواداران به فکری زمان بدهند

امیرآبادی: فقط ۴ هفته گذشته هواداران صبور باشند

صفحه ۶

هافبک استقلال از فرم ایده‌آل خارج شده؟

اضافه وزن شجاعیان سوزده بازیکنان پیکان!

میلیج: قرار دادم رادوفصل دیگر تمدید کنید

صفحه ۶

طرح بیمه ملی پوشان و مربیان در کمیسیون کلید خورد

اردوهای ملی چیزی شبیه سر بازی

صفحه ۴

گلایه‌های بی پایان مربیان سازنده از درآمد ناچیز

درآمد لیگ کشتی کجای می‌رود؟

صفحه ۵

بودجه پیشنهادی دولت برای کمیته به مجلس رفت

۴۴ میلیارد بیشتر از پارسل

بودجه پیشنهادی دولت برای کمیته ملی المپیک در سال ۱۴۰۰ مشخص شد، رقمی که اگر محقق شود یادگاری خوبی از دولت فعلی برای ورزش به حساب می‌آید.

رضا صالحی امیری با رقمی در حدود ۵۶ میلیارد تومان کمیته ملی المپیک را تحویل گرفت و حالا که سال سوم مدیریتش در این نهاد را سپری می‌کند، بودجه قابل توجهی را برای کمیته به مجلس پیشنهاد داده است.

دولت دوازدهم آخرین لایحه بودجه را تقدیم مجلس کرده که در این لایحه بودجه پیشنهادی برای کمیته ملی المپیک ۱۶۶ میلیارد و ۹۰۰ میلیون تومان در نظر گرفته شده که شامل بودجه جاری و عمرانی می‌شود.

حالا اینکه چند درصد از این بودجه محقق شود، مشخص نیست اما با توجه به اینکه در سال آینده المپیک توکیو برگزار می‌شود و شیوع ویروس کرونا، هزینه‌ها را چند برابر کرده، بعید است خیلی مخالفتی با این بودجه نباشد، مگر اینکه اختلافات سیاسی مانع اختصاص سهم ملیج شود.

اگر این بودجه پیشنهادی بدون کم و کاست تأیید شود، یعنی اینکه ۴۴ میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان بودجه کمیته نسبت به سال قبل افزایش داشته که این موضوع اتفاق خوبی برای ورزش به حساب می‌آید و البته یک برگ برنده برای صالحی امیری در آخرین سال حضورش در کمیته ملی المپیک.

معمولاً شرایط به این شکل بوده که کمیته ملی المپیک دغدغه زیاد مسائل مالی را داشته و بخشی از اعتبارات سالانه هم محقق نمی‌شده اما روابطی که صالحی امیری برنده دولت دارد، باعث شده تا هم افزایش بودجه اتفاق بیفتد، هم همه مبلغ تخصیص یابد که این موضوع نقطه مثبت دوران حضور صالحی امیری در کمیته به حساب می‌آید.

هیچ بعید نیست که افزایش قابل توجه بودجه کمیته ملی المپیک در دوران حضور صالحی امیری و تخصیص تمام مبالغی که هیأت اجرایی کمیته به فدراسیون‌ها متعهد شده‌اند، انگیزه‌ای شود برای اعضای مجمع تا خواهان ادامه حضور صالحی امیری در کمیته ملی المپیک باشند.

دی ماه سال آینده، یعنی چند ماه بعد از المپیک توکیو، دوران چهارساله صالحی امیری در کمیته ملی المپیک تمام می‌شود و بعید است که او نامحلی برای ادامه حضور در این پست نداشته باشد.

عکس: امیر حسین خیرخواه

برای دراگان اسکوچیچ، مربی غیر تجاری که در جنگ با نتیجه است

متأسفانه باید شما را از نوبشناسیم

که در دوران کوتاه باطلونی - اسکوچیچ با تیم جوان‌تری مواجه باشیم. تیم ملی تا ماه مارس که طبق اعلام فیفا بازی‌های ملی دوباره آغاز می‌شوند، فرصتی برای برگزاری بازی تدارکاتی ندارد و این برای اسکوچیچ خبر خوبی نیست. دوبازی با ازبکستان و بوسنی برای تیم ملی کافی نبود، بخصوص وقتی بسیاری از بازیکنان اصلی تیم ملی در این بازی‌ها حاضر نبودند. اگرچه اسکوچیچ در حرف‌هایش از تغییرات در تیم حرف می‌زند اما بعید است متلاً ترکیب بازی با بوسنی شباهت چندانی به ترکیب بازی ایران مقابل عراق و بحرین داشته باشد. تمرین نکردن و بازی نکردن با حضور لژیونرها از تجربه دراگان اسکوچیچ با بازیکنان اصلی اش کاسته است. ادعای اسکوچیچ درباره جوان‌ترها و تغییرات بعید است در این موقعیت حساس و نگران‌کننده تیم ملی، به معنی گذار از نام‌های مؤثر در تیم ملی باشد و البته دلیلی هم برای گذر از لژیونرها وجود ندارد. بازیکنان لژیونر در سن مناسبی برای درخشش در آینده تیم ملی هستند و اکنون فرصت مناسبی برای بحث درباره تغییرات در ترکیب تیم ملی نیست.

تیم ملی در مسیر جام جهانی وضعیت ناخوشایند و خطرناک را پیش رو دارد و آنچه اعتماد به اسکوچیچ را در جامعه فوتبال بیشتر می‌کند، چیزی جز نتیجه مقبول نیست. اسکوچیچ می‌داند که کیفیت کارش فقط وقتی اهمیت پیدا می‌کند که با نتیجه ایده‌آل توأم شود و وگرنه هیچ کس از کیفیت بازی‌های تیم او به نیکی یاد نخواهد کرد یا در وصف تغییرات او نخواهد نوشت. اوبیش از تمام عمر مربیگری اش، امروز مربی نتیجه است. به همین دلیل متأسفانه او را باید تازه و نو بشناسیم.

اما همه اینها حرف است. از بی‌برایگی او تا اتهامات به او همه حرف است. در عالم واقعیت آنچه به فضاوت دربار او به عنوان یک مربی منجر می‌شود، در روز بازی با بحرین، عراق، کامبوج و هنگ‌کنگ اتفاق می‌افتد و در سختگیری‌ها و منته به خشخاش گذاشتن‌های لازم درباره انتخابش. دراگان اسکوچیچ بعد از دو کمب اخیر تیم ملی حرف‌هایش را می‌زند، حرف‌هایی که کلیدی و مهم هستند و باید جدی گرفته شوند. حرف‌هایی که می‌تواند آثار خوب و بد در آینده فوتبال ملی ایران بگذارد. اینها دیگر فقط حرف نیستند، بلکه ماجراهای مهم آینده را تعبیر می‌دهند. مثل این حرف‌ها که از اسکوچیچ می‌خوانیم: «بازیکنی می‌خواهم که شخصیت قوی داشته باشد، بتواند زیر فشار تاب بیاورد و حسی قوی نسبت به تیم نشان دهد. من بهترین بازیکنان را ترجیح می‌دهم. اگر بازیکن جوان و باتجربه در یک سطح کیفی باشند، تقریباً همیشه بازیکن جوان‌تر را انتخاب می‌کنم که بتواند سطح مطلوبی از انرژی را به تیم اضافه کند. وقتی که صحبت از بازیکنان جوان در ایران می‌شود، حس می‌کنم اعتماد به نفس کافی ندارند. در تیم من، وقتی بازیکن جوانی به رختکن می‌آید، باید در ربا انرژی بگوید، نه اینکه آهسته و پیاختیال وارد شود. بازیکنان با تجربه‌تر هم باید توانایی تغییر را حفظ کنند و هیچ‌گاه به چیزهایی که بلند هستند راضی نباشند. همیشه می‌توان چیزهای جدید را موقتاً فقط کافی است که ذهن مان را باز بگذاریم.»

آنچه اسکوچیچ می‌گوید در واقع مفاهیمی را در لاف‌ها به ما می‌رساند. خبر از تغییر می‌دهد، شاید نه به بزرگی ادعای تغییر نسل اما تغییر تا اندازه‌ای

یادداشت یک فرهاد کاس نژاد @Farhadcasnejad

او راتازه می‌شناسیم، در نقش جدیدش، نه آن نقشی که در انرژی، اهواز و آبادان بازی می‌کرد. نقش تازه و بزرگتری که هنوز به بخش مهم و مولدک سناریوی آن در مسیر صعود به جام جهانی نرسیده‌ایم. او را هنوز نه در موقعیت حساس روی نیمکت تیم ملی دیده‌ایم، نه در بحران‌های رسانه‌ای و چالشی‌ها، نه تحت فشارهای سنگین، اگرچه واقعیت این است که آغاز کار او بی‌اعتمادی و اتهام توأم شد.

او هنوز یک مربی ساده و آرام است، نه با فالورهای میلیونی در اینستاگرام و نه در شهرت و نه در زست‌های سلبریتی‌گونه. زست او هنوز به سادگی یک عکس در فرودگاه بوسنی است، وقتی کتلی از لوبیکا او سیم، مربی محبوبی را در دست دارد و از دلبستگی‌اش به یک مربی می‌نویسد. هنوز یک مربی تجاری نیست، مثل روزاول که روی نیمکت ملوان نشست و آنچنان قراردادش را ساده گرفته بود که استخدامش برای ملوان هم آسان بود، اگر چه ملوان ۶ سال بعد دست در داخت همان دستمزد اندک غش داشت. وقتی مربی تیم ملی شد نیز دستمزد در خبرها مرمی گران قیمتی نبود. او هرگز یک مربی خارجی با قیمت‌های تجاری در ایران نباشد و همچنان همان است. هنوز در فیسپوک از روزمره‌های خانوادگی‌اش می‌نویسد اما بدون ادا و اطوار یک مربی مشهور. یک زندگی به سبک آدمیزاد، نه به شیوه سلبریتی‌ها.

مس فرسنگان مسف ترکتور تبریزیک

تراکتور بالاخره برد

مس فرسنگان بعد از ۲ باخت و یک تساوی، امیدوار بود در بازی هفته چهارم مقابل تراکتور تبریز اولین پیروزی‌اش را کسب کند. مسی‌ها با توجه به اینکه میزبان هم بودند خیلی تلاش کردند ۳ امتیاز را به دست بیاورند تا ناامیدی را از تیم دور کنند و جایگاه بهتری در لیگ برتر به دست بیاورند اما هر چه زودتر در دست خود. شاهرگان محمد ربیعی در مقابل تراکتور خیلی خوب کار کردند و حملات زیاد و خطرناکی تدارک دیدند اما درخشش محمد رضا اخاری مانع از باز شدن دروازه فرزندانشان تبریزی شد. این روند ادامه داشت اما هیچ گلی به وجود نیامد تا نیمه اول با تساوی به پایان برسد.

رتبه	تیم	بازیها	برد	مساوی	باخت	زده	خورده	تفاضل	امتیاز
۱	گل‌گهر سیرجان	۴	۳	۱	۰	۷	۲	۵	۱۰
۲	پرسپولیس	۴	۲	۲	۰	۴	۰	۴	۸
۳	نساجی مازندران	۴	۲	۱	۱	۵	۲	۳	۷
۴	استقلال	۴	۲	۱	۱	۴	۲	۲	۷
۵	صنعت نفت	۴	۲	۱	۱	۴	۳	۱	۷
۶	سیاهان	۴	۱	۱	۲	۴	۰	۴	۷
۷	فولاد	۴	۱	۳	۰	۵	۴	۱	۶
۸	سایپا	۴	۱	۳	۰	۳	۲	۱	۶
۹	پیکان	۴	۱	۳	۰	۳	۳	۰	۵
۱۰	تراکتور	۴	۱	۲	۱	۲	۲	۰	۵
۱۱	شهر خودرو	۴	۱	۱	۲	۲	۴	-۱	۴
۱۲	ذوب آهن	۴	۰	۳	۱	۴	۵	-۱	۴
۱۳	نفت مسجد سلیمان	۴	۰	۳	۱	۱	۲	-۱	۳
۱۴	آلمونیم اراک	۴	۰	۲	۲	۰	۴	-۴	۲
۱۵	ماشین‌ساز تبریز	۴	۰	۳	۱	۳	۶	-۵	۱
۱۶	مس فرسنگان	۴	۰	۳	۱	۰	۵	-۵	۱